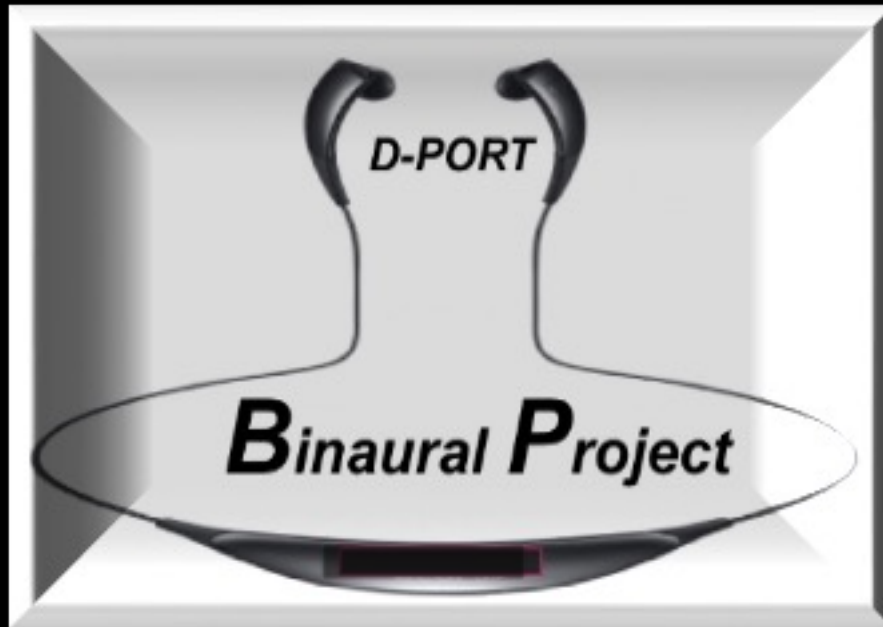

Rats In a Cage

Ξέρετε τι σημαίνει **Binaural sound** ;

Στα καθ' ημάς:
Διακουστικός / Δίωτος / Αμφιωτικός ήχος ;

Αμφιωτικός ήχος:

Είναι το ηχητικό αποτέλεσμα που δημιουργείται από δυο ελαφρώς διαφορετικά ακουστικά σήματα, που ακούγονται χωριστά από το αριστερό και το δεξιό αυτί.

Το αποτέλεσμα δημιουργεί ένα τρισδιάστατο (3D) ήχο.

Αμφιωτική Ακρόαση

Αμφιωτικά μικρόφωνα

Οι θεατές παρακολουθούν την παράσταση όπως σε κάθε άλλη περίπτωση, με εξαίρεση ότι ο ήχος ακούγεται ειδικά διασκευασμένος απ' τα ακουστικά που παραλαμβάνει στην είσοδο του θεάτρου.

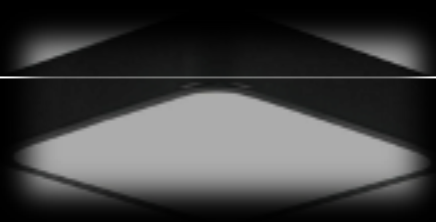
Η αίσθηση είναι μοναδική καθώς ο θεατής νιώθει ότι βρίσκεται πάνω στη σκηνή και ότι συμμετέχει ενεργά στα δρώμενα.

Μετάδοση: wi-fi > ακουστικά

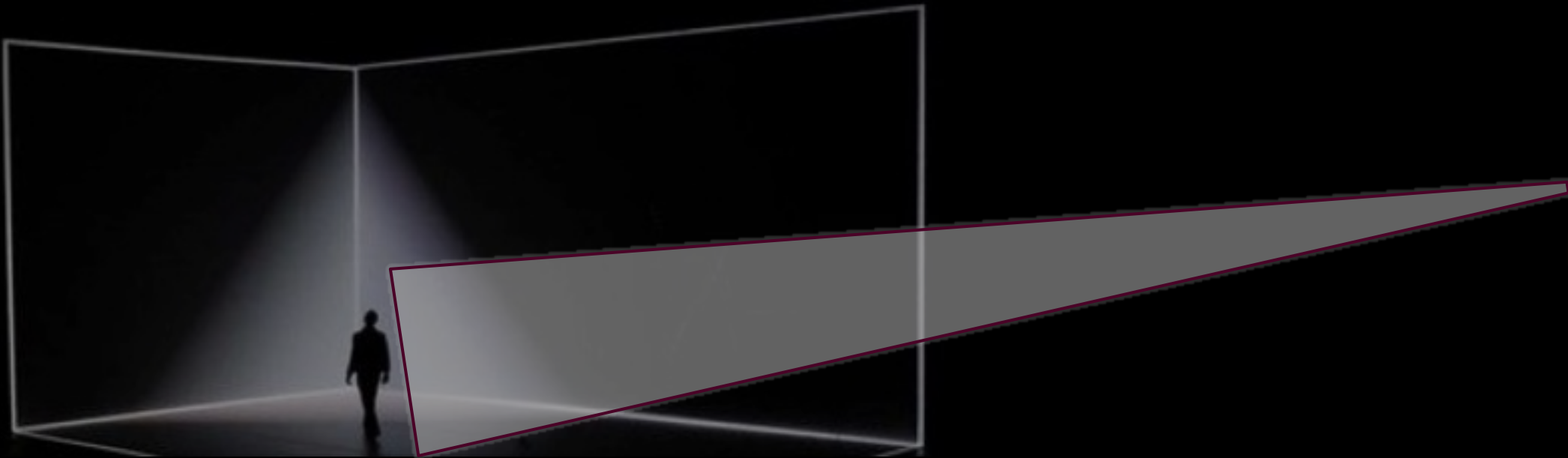
Θεατής

3D theater

To έργο

Rats In a Cage

© D-PORT 2021

Το θεατρικό κείμενο

Ένα ιδιόρρυθμό ταξίδι στην κόλαση, όπως την περιέγραψε ο Ζαν Πωλ Σαρτρ σε ένα από τα πιο γνωστά θεατρικά του έργα, το μονόπρακτο του 1944 «Κεκλεισμένων των θυρών».

Το έργο εκτυλίσσεται σ' ένα δωμάτιο της Κόλασης όπου καταφθάνουν τρεις άγνωστοι μεταξύ τους ήρωες, ο Γκαρσέν (50), η Ινές (40) και η Εστέλ (25-30).

Έρχονται από διαφορετικές εποχές. Ο Γκαρσέν από την αρχή του μεσοπολέμου, η Ινές από το Παρίσι λίγο πριν από τον παγκόσμιο πόλεμο, και η Εστέλ από τη δεκαετία του 60.

Οι ήρωες είναι αναγκασμένοι να συμβιώσουν για πάντα σ' αυτό το χώρο, που το φως δεν σβήνει ποτέ και δεν υπάρχει δυνατότητα διαφυγής.

Οι επιθυμίες, τα πάθη, οι ενοχές, οι φόβοι και οι προκαταλήψεις θα τους οδηγήσουν σε μία προσωπική κόλαση που καθρέφτης της είναι ο άλλος.

Το θεατρικό κείμενο

«Πρέπει η να χαθούμε μαζί, ή να τα καταφέρουμε μαζί. Διαλέξτε»

Βασικά θέματα:

- **Υπαρξισμός και Ελευθερία:** Οι χαρακτήρες καλούνται να αναγνωρίσουν τις ευθύνες τους και να αποδεχτούν τις πράξεις τους χωρίς τη δυνατότητα φυγής ή δικαιολογίας.
- **Η Κόλαση ως Κατάσταση του Νου:** Η τιμωρία τους δεν είναι εξωτερική, αλλά προκύπτει από την ίδια τη συνύπαρξή τους.
- **Η Αντίληψη των Άλλων:** Το έργο τονίζει τη σημασία της ματιάς των άλλων στη διαμόρφωση της ταυτότητας.

Η μετάφραση

«Για ποιόν παίζεται αυτή η κωμωδία?» Λέει η Ινές

Το κείμενο είναι τόσο θεατρικό που μας κάνει να “βλέπουμε” τις ιδέες. Είναι χτισμένο πάνω σε μια φιλοσοφική αντίφαση, που προσδιορίζει την ίδια μας την ύπαρξη. Η μοίρα μας καθορίζεται μέσα από τα λάθη που κάναμε, και δεν διορθώσαμε.

Σε αυτό το έργο που θα μπορούσε να ταξινομηθεί σαν «θέατρο λόγου», όλη η δύναμη αναδύεται μέσα από τις λέξεις. Γεννούν την ατμόσφαιρα, την αγωνία, τον πόνο, και οδηγούν τους ήρωες σε απεγνωσμένες κινήσεις, που νομοτελικά οδηγούν σε τραγικό αδιέξοδο.

Οι έννοιες «Πάντα και Ποτέ», σηματοδοτούν τον χρόνο - αιωνιότητα που αναδύεται μέσα από τον χώρο-κόλαση.

Κική Πίττα

Η διασκευή

*«...όλα τα βλέμματα που με τρώνε...
Λοιπόν αυτή είναι η κόλαση, ...Κόλαση είναι οι άλλοι.»*

Είναι ο πιο διάσημος αφορισμός του έργου, και εκφράζει την υπαρξιακή θέση του Σαρτρ ότι η ανθρώπινη ύπαρξη διαμορφώνεται μέσα από τη ματιά των άλλων, και ότι η αποξένωση και ο εγκλωβισμός μπορεί να προέλθουν από την αλληλεπίδραση με τους συνανθρώπους μας.

Οι παρεμβάσεις θα γίνουν κυρίως στον επαναπροσδιορισμό του λεξιλογίου για τους τρεις πρωταγωνιστές, καθώς στην έκδοση μας προέρχονται από διαφορετικές εποχές.

Με αυτό τον τρόπο θα καθορίσουμε και θα αναδείξουμε την διαχρονικότητα του έργου. Επίσης θα αναμορφωθεί έτσι η σκηνογραφική δομή του κειμένου ώστε να μπορεί εύκολα να προσαρμοστεί στην σύγχρονη σκηνοθετική αντίληψη που διέπει την παράσταση.

Η “διαδικασία”

Αλλά τι ακριβώς θα συναντήσει ο ανυποψίαστος- υποψιασμένος θεατής σε μία σύγχρονη, μεταμοντέρνα -και από κάποια άποψη- φουτουριστικά ονειροπόλα, παράσταση;

Το θέατρο του σήμερα συνδιαλέγεται με σύγχρονες μορφές τέχνης, που στην συγκεκριμένη παράσταση αποτελούν το κυρίαρχο μέσο που θα επηρεάσει το όνειρο-θεατρικό τμήμα του εγκεφάλου του θεατή. Καθιστώντας (τον θεατή) κύριο μέρος της δράσης, με τη χρήση του Αμφιωτικού ήχου, θα εμβαθύνει στον σκληρό, αλλά και κατακερματισμένο κόσμο των ηρώων αυτού του έργου.

Η “διαδικασία”

-
1. Ο θεατής παραλαμβάνει ένα προρυθμισμένο ζευγάρι ακουστικά, δείχνοντας την ταυτότητά του.
 2. Ο ήχος που ακούγεται στο φουαγιέ είναι ο ίδιος με τα ακουστικά που θα φορέσει καθώς μπαίνει στην μισοφωτισμένη αίθουσα.
 3. Με την αρχή της παράστασης ο θεατής συμμετέχει άμεσα καθώς ο Αμφιωτικός ήχος φτάνει από τη σκηνή στα ακουστικά του.
- Ο Αμφιωτικός ήχος απενεργοποιείται κατά διαστήματα, όμως όλη η παράσταση μεταδίδεται στο θεατή μέσω των ακουστικών.*

Σκηνοθετική προσέγγιση

Ένα ιδιόρρυθμό ταξίδι στην κόλαση, όπως την περιέγραψε ο Ζαν Πωλ Σαρτρ. Βεβαίως στην παράσταση δεν θα έχουμε φωτιές, καμίνια, δαίμονες με μακριές γλώσσες, ουρές Διαβόλων. Τανάλιες, σούβλες, βαρέλια και καρφιά δεν έχουν τόπο. Αυτό που αναφέρεται ως «αιώνιο σκοτάδι» θα προέλθει από το άπλετο φως.

Το έργο του Σαρτρ είναι ιδανικό για μια σκηνοθεσία που επικεντρώνεται στη δημιουργία μιας ασφυκτικής, ψυχολογικής και υπαρξιακής ατμόσφαιρας.

Μια μοντέρνα παράσταση που αξιοποιεί τις σύγχρονες τάσεις και τεχνικές, όπως: minimalistic σκηνογραφία, Αμφιωτικός ήχος, video art, για να αποδώσει το ψυχολογικό βάρος του έργου.

Σκηνοθετική προσέγγιση

Σκηνοθετική Κατεύθυνση Ηθοποιών - *Μια Μάχη Χωρίς Νικητή*

Η σκηνοθεσία θα τονίζει:

- Τα βλέμματα: Το πώς κοιτάζουν ή αποφεύγουν να κοιταχτούν.
- Το σωματικό μπλοκάρισμα: Δεν υπάρχει διαφυγή, άρα οι κινήσεις τους είναι περιορισμένες, νευρικές, σχεδόν τελετουργικές.
- Η ένταση στις παύσεις: Το έργο αντλεί δύναμη από τις στιγμές σιωπής όπου οι χαρακτήρες συνειδητοποιούν τη μοίρα τους.]

Ερμηνευτικές Προσεγγίσεις των Χαρακτήρων

1. Γκαρσέν: Δείχνει την αμφιταλάντευση ανάμεσα στην άρνηση και την αποδοχή της δειλίας του.
2. Ινές: Είναι η πιο κυνική και συνειδητοποιημένη, επομένως η ηθοποιός πρέπει να βγάζει μια σχεδόν σαδιστική ενέργεια
3. Εστέλ: Είναι η διαρκής αυτο-εξαπάτηση. Η ερμηνεία ισορροπεί ανάμεσα στη γοητεία και την ανασφάλεια.

Σκηνοθετική προσέγγιση

Λευκός φωτισμός – Η Ψυχολογία της Κόλασης

Το φως παίζει καθοριστικό ρόλο στην αίσθηση εγκλωβισμού.

- Ψυχρό, στατικό φως που δεν αφήνει σκιές, δεν σβήνει ποτέ και δημιουργεί ένα αίσθημα ακαθόριστου χρόνου.. Μερικές φορές αυξομειώνεται η ένταση του αλλά πάντα παραμένει λευκό.
- Έξω από το δωμάτιο υπόλοιποι σκηνή είναι τελείως σκοτεινή υποδηλώνοντας το άγνωστο ή τον φόβο για το τι υπάρχει πέρα από το ορατό.

Ήχος και Μουσική – Η Αόρατη Κόλαση

- Μη ρεαλιστικοί ήχοι, απόκοσμοι, ύπουλα υπόγειοι, συνοδεύουν την παράσταση κάνοντας τον θεατή να διαισθάνεται την κόλαση. Οι πόρτες -αόρατες- κλείνουν και ανοίγουν, και υποδηλώνουν την παρουσία τους μέσω τρισδιάστατων ηχητικών εφέ.
- Σιγή στις πιο κρίσιμες στιγμές, ώστε η ένταση να προκύπτει από το ίδιο το κείμενο.
- Επαναλαμβανόμενες μουσικές φράσεις, που δημιουργούν την αίσθηση αιώνιας παγίδευσης.

Rats In a Cage

3D theater

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Αρβανίτης
Διεύθυνση φωτογραφίας: Αικατερίνη Μαραγκουδάκη
Μετάφραση: Κική Πίττα
Διασκευή: Αλέξης Σταμάτης

Ηθοποιοί

Η Ινές: Κατερίνα Μισιχρόνη

«Δεν είμαι παρά ένα φύσημα – ένα βλέμμα που σε κοιτάζει».

Ρόλος: Ταχυδρόμος – εκπροσωπεί τη «βλεμματική καταδίκη»

Χαρακτηριστικά:

- *Ανοιχτά λεσβία, σαρκαστική, επιθετική.*
- *Η μόνη που δεν έχει αυταπάτες για τον εαυτό της. Ξέρει ότι είναι κυνική και ασκεί ψυχολογική πίεση στους άλλους.*
- *Έχει ανάγκη από έλεγχο και κυριαρχία στις σχέσεις της.*
- *Ξέροντας την παντοδυναμία της απέναντι στους άλλους δύο, αλλά συγχρόνως αισθάνεται αδύναμη.*

Ηθοποιοί

Γκαρσέν (50)

... « λοιπόν ας συνεχίσουμε,» λέει ο Γκαρσέν και εκφράζει τη φρίκη που προκαλεί η αίσθηση της αιωνιότητας.

Ρόλος: Πρώην δημοσιογράφος – εκπροσωπεί τον “δειλό”

Χαρακτηριστικά:

- *Αυτοπαρουσιάζεται ως άνθρωπος αρχών, αλλά με ενοχές για λιποταξία στον πόλεμο.*
- *Υποκριτής: αναζητά επιβεβαίωση ότι ήταν γενναίος, ενώ ξέρει πως δεν ήταν.*
- *Έχει παθητική στάση: προσπαθεί να διαφύγει της ευθύνης με λογικά επιχειρήματα.*
- *Θέλει να “φαίνεται” καλός στα μάτια των άλλων, όχι να “είναι”.*
- *Ελπίζει να κερδίσει τη συμπάθεια της Εστέλ για να τον “σώσει” από την κρίση της Ινές.*

Ηθοποιοί

Εστέλ: Ισιδώρα Δωροπούλου

Ρόλος: Κοσμική γυναίκα – εκπροσωπεί την αυταπάτη και το ναρκισσισμό

Χαρακτηριστικά:

- *Επιφανειακή, ματαιόδοξη, προσκολλημένη στην εικόνα της.*
- *Δείχνει ντελικάτη και αθώα, αλλά έχει διαπράξει βρεφοκτονία.*
- *Ανίκανη να παραδεχτεί την ενοχή της – ψάχνει συνεχώς καθρέφτες και αποδοχή.*
- *Για να επιβεβαιώνεται, θέλει να την “ποθεί” ο Γκαρσέν που τον χρησιμοποιεί σαν καθρέφτη της.*
- *Ενοχλείτε και μετά αντιπαθεί την Ινές που την “διαβάζει”.*

Ηθοποιοί

Υπηρέτης: Αγγέλα Σιδηροπούλου

Ρόλος: Είναι ο τέλειος υπηρέτης για έναν κόσμο χωρίς διαφυγή.

- Στέκεται ανέκφραστος μπροστά σε έναν μουντό, άδειο τοίχο.
- Τα χαρακτηριστικά του είναι κοφτερά, σχεδόν απειλητικά, με ένα βλέμμα διαπεραστικό αλλά ουδέτερο, που δεν αφήνει περιθώριο για οικειότητα.
- Η στολή του, αυστηρά μαύρη με λευκό, αποπνέει πειθαρχία, ουδετερότητα.
- Δεν δείχνει καμία πρόθεση φιλικότητας· η παρουσία του επιβάλλεται με ένα σιωπηλό, μοχθηρό κύρος.

Rats In a Cage

3D theater

DECOR

